

Huž dloouoouho jsme si nevyrazili s Rumičkem jen spolu.

Přestavba Domečku tomu moc nenahrává. Neb páník je zapřažen na stavbě. Takže se chodí prostě hromadně. Věc, kterou jsem vždycky cíleně narušovala tím, že jsem vyrazila jen s jedním, nebo druhým. Teď na to není úplně prostor a čas.

Leč tentokrát jsem po dlouhý době udělala výjimku. A to ze zdravotních důvodů. Tali má ty antibiotika a syfla, že jo. Takže to chce jen lehčí procházení a my měli s Rumouškem v plánu vyrazit sice jako spolu, aleee ve společnosti.

Ve společnosti milé slečny a její milé fenky Boebee. Neboli.... Boubí..... je nasnadě, že jsem z nebožačky následně udělala Boubeles. Tak to prostě je, a já myslím, že mi to její panička Eliška snad i odpustí, není to myšleno hanlivě, ba právě naopak. My už jsme jednou byli/y takhle společně u nás venčit a bylo to moc prima. To jsem šla tehdy pochopitelně v komplet sestavě a ohařici byli rádi, že vidí taky konečně jinýho pesana, než sebe navzájem. My jsme si s Eliškou /mimoходом, Eliška je krásný jméno/ povídaly a čoklidi se družili. Někteří až moc, neb Boubeles měla týden po hárání a to bere Rumiček za možnost užít si bezpečného sexu □ □ . Stejně jako Ešátor, ten to měl taky tak. □ Nedivím se Rumičkovi, neb Boubee je krasavice. Černovláska dlouhovlasá s vlající srstí, mladoška plná energie a dobrý nálady. Tak aby nebyl okouzlen, že jo. Leč všeho s mírou a tak jsem mu do toho občas musela vstoupit. Tali se tak šmrdolila kolem nás a když pak se Rumoušek taky konečně věnoval něčemu jinému, než dámě svého srdce, začly si spolu holky hrát na lesní cestě. Bylo to celkově milý odpoledne.

Tentokrát jsem ale musela Tali zklamat a vynechat ji ze hry. Jednak kvůli těm ATB a druhak mi to přišlo neslušný, když má zdravotní potíže, vystavit tak Boebee nějakému riziku. A tak šla s páníčkem napřed. My měly/i (páč Rumiček je ten chlap, že jo □ / spicha u hřbitova. Holky bydlí nedaleko - v New Bubu a tak dorazily chvíli po nás a mohlo se vyrazit. Minule jsme to vzali přímo ke kostelíku, tentokrát jsme se rozhodly s Eliškou to vzít zlehka dolem. Rumiček byl radosten, veleradosten. A pro tentokrát se držel poměrně na uzdě.

Ledva jsme vystoupali starým sadem na rozcestí a vydali se po cestě pod kopcem, tak za jednou ze zatáček vidím člověka a psa. Vidím, nejprve neidentifikuju, posléze už jo. Brtník s Taliprtkou. Ou jééé to bylo radosti, Tali vypadala, že se uškrtí. Brtník ji držel za obojek a

chtěla jsem se minout jen tak nalehko. Eliška ovšem pravila, že jí to nevadí (ono i podle informace doktora, už v tuhle dobu ATB vše pokryly), nicméně já jsem známej preventista. Ostatní ne a tak nastalo takový malý hlemeždění a obě feňule měly radost, že se vidí. Až takovou, že Tali pak vzala Brtníkovi za námi čáru. Ani se jí nedivím, bylo jí jasné, že my jdeme za zábavou, zatímco ona, chudera domů. Leč prostě je v léčení, tak si nemůže moc vyskakovat.

Aspoň bude mít po sto letech Rumoušek svůj prostor a mne k dispozici. I kdyžmne k dispozici.... to mě měl hlavně, když jsme na holky u hřbitova čekali a hráli jsme si. Pak už měl úplně jiný starosti ☐ ☐ . Resp. vlastně radosti.

A já taky, protože.....helejte!.....První letošní!! Jipijaééé, to sem ale byla radostná!!

Čekal na mě vedle cesty na konci bukového chrámu. Bylo jasné, že po návratu z procházky budu vařit kulajdu! Neměla jsem pochopitelně s sebou nic, do čeho bych ho umístila a tak jsem ho nesla v ruce. Aspoň jsem si občas mohla fetnout báječný hřibový vůně. Pak se k tomu přidala ještě vůně mladého borůvčí a mladých smrkových výhonků, neb jsem si obojí natrhala na čaj. A nacpala do kapes, jak malej harant ☐ . Musela jsem se sama sobě v duchu smát. Opravdu jak malý dítě. Courali jsme se ještě nějakou dobu lesem a my dvě klábosily, zatímco psiska si tak pěkně pobíhali kolem. Boubeles pak předvedla krásný přivolání. Na to,

že ji má Eliška z útulku jen tuším rok, na to , že je to třestiprdlo se zájem o lov, to bylo excelentní. Taky jsme obě s Eliškou jásaly. Já se totiž tak nějak spontánně přidala taky, protože jak se Boubee rozběhla do lesa, hrklo ve mě. Je to ale holka šikovná a tak se předvedla v krásném světle.

Když jsme pak dorazili zpátky ke hřbitovu, museli si ještě Rumíček s Boubelesem dát trochu wrestlingu ☐ ☐ . Tak kažte jim to, že jo. Tož jsme ještě chvíli neplánovaně klábosily a pak už jsme se rozešli/y do svých domovů a já šla nadšeně vařit svou první letošní kulajdu.

A povedla se excelentně !